

เสียสัจจะ ทำกรรมไม่ต่อเนื่อง อูฐกิจไม่ราบรื่น ไม่ประสบ ความสำเร็จ

เสาวลักษณ์ สิทธิวงศ์

P19023

ข้าพเจ้านางเสาวลักษณ์ สิทธิวงศ์ เป็นคนจังหวัดชัยภูมิ ข้าพเจ้าเป็นคนโชคดีที่มีพ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก ๆ ท่านทั้งสองเป็นพระผู้ให้ ให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ลูกต้องการ ห่วงหาอาหาร ห่วงใย ทำทุกอย่างเพื่อลูก ๆ ข้าพเจ้าภูมิใจที่เกิดมาเป็นลูกสาวของท่านทั้งสอง ถ้าข้าพเจ้าเลือกเกิดได้ ก็จะไปเกิดกับท่านทั้งสองทุก ๆชาติ ท่านทั้งสองเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องความกตัญญูต่อพ่อแม่ของท่านเอง โดยเฉพาะแม่ของข้าพเจ้า

สมัยข้าพเจ้ายังเด็ก เวลายายมาจากอุบล ท่านยังไม่ลงจากสามล้อ แม่ก็ปรี๊ดเข้าไปกราบเท้ายาย เป็นภาพที่ข้าพเจ้าประทับใจในการปฏิบัติที่แม่มีต่อยายมาก นี่คือแบบอย่างที่ดีมาก ๆ เมื่อข้าพเจ้าไปเยี่ยมพ่อแม่ที่ต่างจังหวัด ข้าพเจ้าก็จะกราบเท้าท่านทั้งสองทั้งไปและกลับ และยังสอนให้ลูก ๆ ทำตามทุกคนด้วยเช่นเดียวกัน เวลไปเยี่ยมแม่สามี ข้าพเจ้าก็ปฏิบัติเหมือนพ่อแม่ของข้าพเจ้าด้วย สามีเห็นข้าพเจ้าทำตัวเช่นนี้ก็ทำตามบ้าง คือ กราบเท้าพ่อแม่ข้าพเจ้าด้วย มันเป็นภาพที่ประทับใจมาก มีรู้ลืมตราบเท้าทุกวันนี้

สมัยที่ข้าพเจ้ายังไม่ได้แต่งงาน เคยคิดว่าถ้าจะมีคู่ครอง ต้องหล่อ รวย เป็นคนดี ไม่กินเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ไม่เจ้าชู้ ตอนนั้นไม่เข้าใจว่าทำไมถึงปรารถนาอย่างนั้น และ

ข้าพเจ้าก็ได้สมหวังในตัวสามี ยกเว้นยังไม่รวย แต่นี้ก็เหมือนหรือยิ่งกว่าถูกรางวัลที่หนึ่งแล้ว

ข้าพเจ้ามีบุตรชาย ๒ คน บุตรหญิง ๑ คน บุตรทั้งสามเป็นคนดีว่านอนสอนง่าย บุตรคนโตเคยบวชที่วัดอัมพวัน ๑ พรรษา เมื่อปีที่แล้ว พ.ศ. ๒๕๔๖

ขอท้าวความเมื่อ ๑๐ กว่าปีที่ข้าพเจ้า สามี ลูก ๆ ได้มีโอกาสมาทำบุญที่วัดอัมพวัน ข้าพเจ้าทำบุญแค่ ๑๐๐ บาท หลังจากกลับจากวัดอัมพวัน ก็มีรายได้ตามมาเป็นหมื่น เป็นเรื่องที่แปลกมาก อานิสงส์มากมาย

หลังจากนั้นไม่นานนัก ข้าพเจ้าได้ชวนแม่และน้องสาวคนเล็กไปปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวันคนละ ๗ วัน แต่พอลงวัดจริง ๆ ได้แค่ ๕ วัน เพราะวันที่ ๕ นั้นน้องชายไปจังหวัดภาคเหนือแล้วแวะกลับมาจับ เกิดความเกรงใจ ไม่กล้าให้เขาอยู่อีก ๒ วัน ก็เลยชวนกันกลับ นี่คือเสียสัจจะครั้งที่ ๑

พอข้าพเจ้ากลับบ้าน สามีก็พาแม่และผู้มีพระคุณไปปฏิบัติธรรม ส่วนข้าพเจ้านั้นก็แจกหนังสือสวดมนต์ และชักชวนผู้อำนวยการโรงเรียนมีชื่อแห่งหนึ่งและภรรยาของท่าน ผู้จัดการธนาคาร เจ้าของธุรกิจร้านถ่ายรูป คนรู้จักกันที่มีความทุกข์ให้ไปปฏิบัติธรรม โดยข้าพเจ้าและสามีออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาส่ง และบางคนก็มาตัวเอง หากใครเกรงใจจะเองเงินช่วยค่าน้ำมันรถ ข้าพเจ้าจะบอกเขาว่า ถ้าอยากตอบแทนก็แผ่เมตตาให้ข้าพเจ้าและครอบครัวก็แล้วกัน เงินไม่ขอรับ

อยู่มาวันหนึ่ง นางสาวของข้าพเจ้าได้โทรศัพท์มาบอกว่า ไม่รู้ว่าแม่ของข้าพเจ้าเป็นอะไรได้แต่นอน จะหนักจะเบาที่ต้องนอนอย่างนั้น ข้าพเจ้าก็รีบเดินทางไปทันทีโดยไม่ลืมรูปถ่ายของหลวงพ่ोजรัญไปด้วย พอไปถึงก็เอารูปถ่ายของหลวงพ่อวางบนโต๊ะ โดยให้แม่หันหัวมาทางรูปของหลวงพ่ोजรัญ ตอนกลางคืนคนอื่นขึ้นนอน

หมดแล้ว ข้าพเจ้าก็สวดมนต์ ขอให้หลวงพ่ोजรัญช่วยด้วย เมื่อเริ่มนั่งสมาธิได้
ขณะหนึ่ง ก็มีเสียงเหมือนใครกำก้อนกรวดเล็ก ๆ แล้วซัดใส่ผ้าบ้านใกล้ ๆ กับที่
ข้าพเจ้านั่งอยู่ กำแล้วซัด ๆ อยู่ตลอดเวลา จนข้าพเจ้าเห็นว่านั่งสมาธินานพอสมควร
แก่เวลาแล้วเลยแผ่เมตตาแผ่ส่วนกุศลไป หลังจากนั้นเสียงก็เงียบลง พอออกจาก
สมาธิ เกิดความกลัวเลยนอนห่มผ้าคลุมโปง

ตื่นเข้ามาเหมือนปาฏิหาริย์ แม่ของข้าพเจ้านอนอย่างเดียวนมาหลายวัน กลับ
ลุกขึ้นมาได้ เดินเห็นได้เหมือนเดิม

ข้าพเจ้าเคยอ่านหนังสือพบว่า หากใครใส่บาตรทุกวันติดต่อกัน ๓ เดือน ชีวิต
จะดีขึ้น เวลาเดือดร้อนจะมีคนช่วยเหลือ ก็เลยชวนสามีและลูก ๆ ทั้ง ๓ ลุกขึ้นมาแต่
เช้าใส่บาตร แต่พอใส่บาตรได้ไม่นาน พร้อมกับทำกรรมฐานไปด้วยกับสามี การเงินก็
ยังมีปัญหาไม่พอใช้จ่าย ก็เลยเลิกใส่บาตร เลิกปฏิบัติธรรม ด้วยความ
รู้เท่าไม่ถึงการณ์ พอเดือดร้อนก็เลยไปยืมเงินพระปฏิบัติรูปหนึ่งมา เพราะคิดว่า ถ้ายืม
คนธรรมดาเดี๋ยวเขาเอาข้าพเจ้าไปนิทา เลยยืมพระดีกว่า ท่านคงไม่เอาข้าพเจ้าไป
พูดแน่นอน ท่านก็แสนดี มีเมตตาให้ยืมทันที พอถึงเวลาจ่ายคืนมีเหตุจำเป็นอยู่เรื่อย
เลยไม่ได้คืนสักที อันนี้เสียสัจจะเป็นครั้งที่ ๒

หลังจากเสียสัจจะเป็นครั้งที่ ๒ เป็นต้นมา ทำธุรกิจการค้าอะไร ถ้ามีการยืมเงินมา
เกี่ยวข้อง ถึงเวลาจ่ายเขาเป็นอันต้องเสียสัจจะเป็น เลื่อนวันออกไปไม่ตรงตามวัน
จนกระทั่งไม่มีเงินจะให้เขา จากเป็นรักษาสัจจะเป็นก็กลายเป็นคนเสียสัจจะเป็น ทั้งที่ไม่มี
นิสัยเช่นนั้นเลย วันไหนนัดจ่ายเงินถึงวันนั้นจะขายของไม่ได้ ไม่พอจ่าย ข้าพเจ้าก็ต้อง
เสียชื่อเสียง จนกระทั่งบ้านที่ผ่อนไว้ไม่มีเงินผ่อนก็ถูกยึด ทรัพย์สินที่อยู่ในบ้าน

ข้าพเจ้าก็บอกผู้มีพระคุณที่เขาเคยให้เงินกู้มาใช้ ไปเอาข้าวของในบ้านที่มีออกมาให้หมด

ไม่ได้มีนิสัยโกงคน แต่หาเงินให้เขาไม่ได้ แทบจะฆ่าตัวตาย แต่หลวงพ่ोजรัญเขียนในหนังสือธรรมะว่า หากใครฆ่าตัวตาย จะต้องฆ่าตัวตายถึง ๕๐๐ ชาต ก็เลยกลัว

เวลาเดือดร้อนเรื่องเงินไม่ว่า ก็ได้พ่อแม่น้อง ๆ คอยช่วยเหลือ แต่เป็นระยะเวลาไม่กี่วัน จนเขาเอือมระอาแล้ว ยกเว้นพ่อแม่เท่านั้นที่มีจิตใจประเสริฐ ยังคงช่วยเหลืออยู่เสมอ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าได้ทำกรรมไว้กับพ่อแม่มาก ไม่มีเงินให้ท่านทั้งสองยังต้องมาเบียดเบียนท่านอีก ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ บุตรชายของข้าพเจ้าได้บวชทดแทนบุญคุณพ่อแม่ ข้าพเจ้ารู้สึกปลาบปลื้มใจมาก บุตรชายบวชได้ ๑ วัน วันที่ ๒ ข้าพเจ้าและสามีได้มาปฏิบัติธรรมคนละ ๕ วัน ก็ได้สติกลับมาอีกครั้ง กลับจากปฏิบัติธรรมข้าพเจ้าและสามีเอาสมบัติชิ้นสุดท้ายในการประกอบอาชีพที่หวงแหน แต่ต้องตัดใจไปขายเพื่อเอาเงินมาลงทุน เขาให้เงินน้อยนิดเดียว น้ำตาคลอทั้งคู่ เสียใจมาก เสียตายมาก ถ้าคิดจะซื้อใหม่ก็อีกหลายเท่าตัว แล้วก็เอาเงินก้อนสุดท้ายที่น้อยนิดไปลงทุนธุรกิจเล็ก ๆ น้อย ๆ พอจะเริ่มดีขึ้นก็ไม่มีเวลาปฏิบัติธรรม ปฏิบัติบ้างไม่ปฏิบัติบ้าง พอลูกสึกจากพระ ยอดชายก็ตก จิตก็ตก ชีวิตก็เป็นเหมือนเดิมอีก สรุปลแล้ว ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมามีชีวิตมีแต่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ ประสบแต่ปัญหาขาดทุน ถ้าไม่ขาดทุนก็เป็นหนี้เขา รายจ่ายมากกว่ารายรับเป็นสิ่งที่แน่นอน แต่รายรับไม่แน่นอน ข้าพเจ้าไม่รู้จะต้องใช้กรรมไปอีกนานเท่าไร

วันที่ ๑๔ ส.ค. ๒๕๔๗ ก่อนวันคล้ายวันเกิดหลวงพ่ोजรัญ ๑ วัน ข้าพเจ้าอธิษฐานจิตถึงหลวงพ่อ ขอให้ข้าพเจ้าขายของดีด้วยเถิด เพราะไม่มีเงินไปถวายหลวง

พ่อเลยปีนี้ ถ้าหลวงพ่อไม่ช่วยคงไม่มีโอกาสได้ไปทำบุญแน่ เลยสวดอธิษฐานไปเรื่อย ๆ เรียกหลวงพ่อช่วยลูกด้วยอยู่บ่อย ๆ ทั้งวัน จนถึงเวลาประมาณ ๕ โมงเย็น เป็นที่น่าอัศจรรย์ชายของดีผิดปกติ ไม่น่าขายได้ก็ขายได้ ลูกค้าล้นแล้วแต่ซื้อง่าย ๆ ทั้งนี้ข้าพเจ้าขายคืออยู่เจ้าเดียว ร้ายอื่นบ่นว่าขายไม่ดี ข้าพเจ้าคิดว่าได้รับการแผ่เมตตาจากหลวงพ่อทั้งวัน ปลื้มปีติมาก พอฉบับเงินเยอะพอสมควรก็เลยรีบเดินทางไปทำบุญทันที ข้าพเจ้าคิดว่าบุญบารมีของหลวงพ่อสูงส่งยิ่งนัก แผ่อกมากกว้างใหญ่ไพศาล ลูกศิษย์ของท่านคงได้รับการแผ่เมตตาโดยทั่วหน้ากัน ให้เห็นเป็นอัศจรรย์ สังเกตได้จากก่อนวันและหลังวันมาทำบุญวันคล้ายวันเกิดหลวงพ่อ ขายไม่ดีเท่านี้

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ข้าพเจ้าเดินทางจกรมจนสติบอกลำดับถึงเหตุการณ์ เมื่อปีที่แล้ว ๒๕๔๖ ตอนบุตรชายมาบวช ก็เลยร้องอ้อ เหตุนี้เองข้าพเจ้าทำกรรมฐานไม่สม่ำเสมอ ธุระกิจจึงลุ่ม ๆ ดอน ๆ ดีไม่ตลอดเลยต้องขาดทุนอีก ข้าพเจ้าไปปฏิบัติธรรมครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓ ตั้งใจปฏิบัติอย่างเต็มที่ และได้เดินทาง ๒ ชั่วโมง นั่ง ๒ ชั่วโมง ติดต่อกันรวดเดียว ๔ ชั่วโมง และยังปฏิบัติเช่นนี้ แต่ชั่วโมงน้อยลงปฏิบัติทั้งวันจนครบ ๗ วัน ๗ คืน

ข้าพเจ้าออกจากวัดอัมพวัน คราวนี้หลายคนชมข้าพเจ้าว่าเปลี่ยนไปมาก คือจากแววตาแข็งกร้าว เปลี่ยนเป็นเมตตาอ่อนโยน น้ำเสียงหยาบ หัว ก็เปลี่ยนไปเป็นน้ำเสียงที่น่าฟังกว่าเดิม และรู้จักตัวเองมากขึ้น มีสติมากขึ้น ใจเย็นมากขึ้น มีเหตุผลมากขึ้น

พอกลับบ้าน ไปดูแลกิจการ ก็เลยขอให้หลวงพ่อท่านแผ่เมตตาให้ข้าพเจ้าขายของได้ด้วยเถิด เพราะข้าพเจ้าอยากได้เงินค่าเดินทางไปเยี่ยมพ่อแม่ และน้อง ๆ ที่ต่างจังหวัด เพื่อจะนำของดีที่ได้จากการเจริญกรรมฐานที่หลวงพ่อให้มา ไปเผยแพร่

ต่ออีก จนขายของได้เงินค่าเดินทาง ข้าพเจ้า สามี ลูกทั้ง ๓ คน ก็เดินทางไปต่างจังหวัดทันที

ข้าพเจ้ามีโอกาสดอบแทนบุญคุณพ่อแม่ก็คราวนี้เอง เพราะท่านทั้งสองได้รับพร้อมกัน โดยพ่อที่ป่วยมานานหลายปี กรรมเก่าของท่านทำให้ท่านไม่อยากอนุโมทนาบุญ ไม่อยากอโหสิกรรม ไม่อยากอุทิศส่วนกุศล ไม่อยากแผ่เมตตา แต่พอข้าพเจ้าได้ไปปฏิบัติธรรม คราวนี้ ๗ วัน ๗ คืน และตั้งจิตอธิษฐานมานานแล้ว เพิ่งสัมฤทธิ์ผล แม่ของข้าพเจ้าก็กลับมาเดินจงกรม นั่งสมาธิ สวดมนต์อย่างมีสติอีกครั้ง และพ่อของข้าพเจ้าก็มีจิตใจในการอนุโมทนาบุญ ขออโหสิกรรม อุทิศส่วนบุญส่วนกุศล แผ่เมตตาได้ด้วยตนเอง เป็นที่น่าอัศจรรย์ยิ่งนัก

ตอนนี้ข้าพเจ้ารู้แล้วว่า ข้าพเจ้าดำเนินชีวิตมาด้วยความประมาท ขาดสติ เลยทำให้ตัดสินใจในการทำธุรกิจผิดพลาด ขาดทุน ต้องมาเริ่มต้นใหม่ที่จุดศูนย์อีกครั้งหนึ่ง ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะพยายามฝึกสังขารร่างกายปฏิบัติธรรมทุกวันพร้อมกับสามี เพื่อต่อสู้กับชะตาชีวิตของข้าพเจ้า ไม่ให้ประวัติศาสตร์ชีวิตของข้าพเจ้าซ้ำรอยเดิม

เมื่อก่อนข้าพเจ้าคิดน้อยใจที่หลวงพ่อยิ้ม แต่หลังจากปฏิบัติธรรมสม่ำเสมอทุกวัน สืบทอบว่าหลวงพ่อรักคนที่ทำกรรมฐาน เหมือนกับคนเป็นพ่อเป็นแม่สอนลูก ไม่ปฏิบัติตามก็ไม่อยากยิ้มหรือพูดกับลูก เพราะท่านมีคุณธรรมไม่ด่าว่าลูก ลูกไม่รักดีเอง ชีวิตจึงเป็นเช่นนี้

ลูกขอกราบขมาลาโทษ ขอหลวงพ่อดีพระเดชพระคุณพระธรรมสิงหบุราจารย์ จงได้โปรดอโหสิกรรมให้แก่ลูกด้วยเถิด ในการคิดอกุศลกับท่าน ต่อจากนี้ไปลูกได้ของดีจากหลวงพ่อดีแล้ว จะคิดเงินก็ไหลนอง จะคิดทองก็ไหลมา สมความมุ่งมาดปรารถนาทุกประการ ไม่ขาดสติต้องดำเนินชีวิตได้อย่างมีคุณภาพราบรื่นแน่นอน

ข้าพเจ้าขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก
นี้ และอานิสงส์ผลบุญที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญไปตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ จง
ปกป้องคุ้มครองพระเดชพระคุณหลวงปู่พระธรรมสิงหบุราจารย์ จงมีอายุยืน มี
สุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ปราศจากภยันตรายต่าง
ๆ ปราศจากภัยพิบัติทั้งปวง เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร และเป็นที่พึ่งแก่ศิษยานุศิษย์ และได้
มรรคผลนิพพานในชาติปัจจุบันนี้ด้วยเทอญ...